

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2026 m. kovo d. Nr. S- (7-2026/3)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės, Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo A.A. (toliau – Pareiškėja) 2026-01-02 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, mokesčių administratorius) 2025-12-12 sprendimo Nr. 68-78 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėja ir jos sutuoktinis B.B., Inspekcijos atstovas C.C. dalyvavo 2026-01-27 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti arba pakeisti skundžiamą Inspekcijos sprendimą. Skunde nurodoma, kad Pareiškėja vykdo individualią žemės ūkio veiklą pagal pažymą, yra įregistravusi ūkininko ūkį nuo 2020-08-05.

Pareiškėja tvirtina, kad dalis į jos pajamas įtrauktų sumų nėra jos vykdomos individualios veiklos pajamos – Inspekcija, skaičiuodama 45 000 Eur ribą ir pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), į Pareiškėjos pajamas įtraukė ir sumas, kurios faktiškai yra UAB „A“ (toliau – ir Įmonė) atsiskaitymai su ūkininkais už jų parduotus grūdus. Pareiškėja kartu su skundu pateikė dokumentus, jos teigimu, įrodančius minėtas aplinkybes: 1) ūkininkų / grūdų tiekėjų sąskaitas faktūras, išrašytas UAB „A“ vardu už parduotus grūdus; 2) UAB „A“ sąskaitą faktūrą Pareiškėjai 85 300 Eur sumai, kuri, Pareiškėjos tvirtinimu, atspindinti jos, kaip atskaitingo asmens, apmokėtas Įmonės prievolės tiekėjams.

Skunde nurodoma, kad minėtuose dokumentuose nurodytos sumos yra Įmonės, o ne Pareiškėjos individualios veiklos pajamos. Ūkininkai sąskaitas išrašė Įmonei, t. y. teisiniu ir ekonominiu požiūriu grūdai buvo parduoti Įmonei, o ne Pareiškėjai kaip fiziniam asmeniui. Pareiškėja teigia, kad Įmonės išrašyta sąskaita faktūra 85 300 Eur sumai patvirtina, jog Pareiškėjos apmokėjimai ūkininkams buvo traktuojami kaip Įmonės skola Pareiškėjai, o ne kaip Pareiškėjos gautos grūdų pardavimo pajamos. Tai, Pareiškėjos tvirtinimu, įrodo, kad ji veikė kaip UAB „A“ atskaitingas asmuo, o ne kaip savarankiška grūdų supirkėja ar pardavėja.

Pareiškėjos nuomone, į 45 000 Eur ribą neturėjo būti įtraukiamos sumos, kurios pagal sąskaitas faktūras ir buhalterinius dokumentus aiškiai priskirtinos Įmonei. Eliminavus 85 300 Eur (ar kitą dokumentais patikslintą sumą) iš Pareiškėjos pajamų, jos individualios žemės ūkio veiklos pajamos per 12 mėn. laikotarpį 2022 m. neviršytų 45 000 Eur, todėl nebūtų atsiradusi prievolė registruotis PVM mokėtoja pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės

mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 71 straipsnio 1–2 dalių nuostatas. Atitinkamai, nebūtų pagrindo apskaičiuoti 19 725 Eur PVM, su juo susijusių delspinigių ir baudos.

Skunde teigiama, kad nagrinėjamu atveju buvo netinkamai įvertinti įrodymai ir paskirstyta įrodinėjimo našta. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius turi pagrįsti apskaičiuotas mokesčio sumas. Pareiškėjos nuomone, vien mokėjimų per jos sąskaitą faktas nėra pakankamas pagrindas visą gautą sumą laikyti jos pajamomis, ignoruojant tiekėjų (ūkininkų) sąskaitas, išrašytas Įmonės vardu, Įmonės išrašytą sąskaitą Pareiškėjai 85 300 Eur sumai, jos kaip atskaitingo asmens (direktoriaus) vaidmenį. Esant tokiai įrodymų visumai, Inspekcijos sprendimas negali būti grindžiamas tik prielaidomis, kad kiekvienas į Pareiškėjos sąskaitą gautas mokėjimas yra jos individualios veiklos pajamos.

Pareiškėja prašo pripažinti, kad: 1) pagal ūkininkų sąskaitas faktūras Įmonės vardu ir Įmonės sąskaitą faktūrą Pareiškėjai (85 300 Eur sumai) atitinkamos lėšos yra Įmonės apyvarta; 2) išeliminuoti atitinkamą sumą iš Pareiškėjos individualios žemės ūkio veiklos pajamų; 3) perskaičiuoti, ar likusios Pareiškėjos individualios veiklos pajamos viršijo 45 000 Eur ribą; 4) panaikinti arba sumažinti apskaičiuotą PVM, PVM delspinigius ir PVM baudą, valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSDĮ) ir privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSDĮ) bei jų baudas.

Pareiškėja skunde sutinka su GPM prievole už parduotą sklypą, tačiau prašo Komisijos įvertinti visas dokumentais pagrįstas su šiuo sklypo įsigijimu ir pardavimu susijusias išlaidas ir jas įtraukti į leidžiamus atskaitymus, mažinančius apmokestinamąsias pajamas.

Inspekcija skundžiamu sprendimu pakeitė Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2025-09-26 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (7.45 Mr) FR0682-225 dalyje dėl nurodymo sumokėti PSDĮ ir PSDĮ baudą: vietoj nurodymo sumokėti 6 105,30 Eur PSDĮ ir 3 663 Eur PSDĮ baudą, nurodė Pareiškėjai sumokėti 2 275,59 Eur PSDĮ ir 1 365 Eur PSDĮ baudą.

Mokesčių administratorius atliko Pareiškėjos GPM, VSDĮ ir PSDĮ patikrinimą už laikotarpį nuo 2022-01-01 iki 2023-12-31 ir PVM patikrinimą už laikotarpį nuo 2022-01-01 iki 2024-09-19 bei 2025-07-29 surašė patikrinimo aktą Nr. (7.45 Mr) FR0680-233 (toliau – Patikrinimo aktas).

Inspekcija nurodo, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja, vykdydama individualią žemės ūkio veiklą pagal pažymą ir pajamoms viršijus apmokestinamąją ribą, PVM mokėtoja neįsiregistravo, PVM mokėtoja neįregistruoto asmens PVM apyskaitų (forma FR0608) neteikė (išskyrus 2022 m. gruodžio mėnesį), neskaičiavo ir nemokėjo pardavimo PVM. Taip pat nustatyta, kad Pareiškėja 2022 metais nedeklaravo 1/2 GPM apmokestinamųjų pajamų, gautų už sutuoktinių parduotą bendros nuosavybės žemės sklypą; 2022 ir 2023 metais neteisingai deklaravo individualios veiklos GPM apmokestinamas pajamas.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Kauno AVMI 2025-09-26 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (7.45 Mr) FR0682-225 patvirtino Patikrinimo aktą ir nurodė Pareiškėjai sumokėti 19 725 Eur PVM, 17 331,32 Eur GPM, 13 575,13 Eur VSDĮ, 6 105,30 Eur PSDĮ, 4 853,29 Eur PVM delspinigius, 3 667,74 Eur GPM delspinigius bei skyrė 10 548 Eur PVM baudą, 10 399 Eur GPM baudą, 8 145 Eur VSDĮ baudą ir 3 663 Eur PSDĮ baudą.

Dėl apskaičiuoto PVM ir prievolės registruotis PVM mokėtoja

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja nuo 2020-08-05 įregistravusi ūkininko ūkį vykdė individualią žemės ūkio veiklą; nuo 2023-10-31 įsiregistravo PVM mokėtoja, iš PVM mokėtojų registro išregistruota 2024-09-19 dėl PVM deklaracijos nepateikimo. Pareiškėjai 2025-05-26 įteiktas mokesčių administratoriaus nurodymas (toliau – MAN) Nr. (7.45 Mr) FR0706-1098 iki 2025-06-06 pateikti vykdytos individualios žemės ūkio veiklos finansinės

apskaitos registrus, dokumentus bei atsakyti į nurodymo priede pateiktus klausimus. Pareiškėja 2025-06-12 ir 2025-06-19 pateikė paaiškinimą, banko mokėjimų pavedimų kopijas, 2022-09-13, 2022-12-12 žemės ūkio produkcijos supirkimo sutartis, sudarytas su UAB „B“, tačiau finansinės apskaitos registru bei kitų dokumentų nepateikė.

Inspekcija pažymi, kad patikrinimo metu informacija apie Pareiškėjos gautas žemės ūkio pajamas ir patirtas išlaidas gauta išsiuntus paklausimus prekių ir paslaugų pirkėjams bei tiekėjams. Nustatyta, kad Pareiškėja 2022 metais iš grūdų supirkėjų gavo 107 530,04 Eur pajamas: iš UAB „B“ už parduotus kviečius – 94 466,87 Eur, iš UAB „C“ už parduotas avižas – 8 945 Eur, iš AB „D“ už parduotus kviečius – 4 118,06 Eur (Patikrinimo akto 1 Priedas). Nustatyta, kad Pareiškėjos pajamos už parduotus grūdus per paskutinius 12 mėnesių 2022 metų rugsėjo mėnesį viršijo 45 000 Eur, todėl vadovaujantis PVMĮ 71 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Pareiškėjai nuo 2022-09-14 atsirado prievolė registruotis PVM mokėtoja. Inspekcijos teigimu, Pareiškėja PVMĮ numatytais terminais turėjo pateikti Pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju neįregistruoto asmens mokėtino pridėtinės vertės mokesčio apyskaitas (forma – FR0608) arba įsiregistruoti PVM mokėtoja ir teikti PVM deklaracijas.

Pagal PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies ir 61 straipsnio nuostatas, žemės ūkio veiklą vykdančias asmuo, PVM mokėtojas, turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo (importo) PVM už įsigytas (importuotas) prekes ir paslaugas, jeigu šios prekės ir paslaugos skirtos naudoti PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, ir PVM mokėtojas turi savo vardu tinkamai išrašytą PVM sąskaitą faktūrą, kurioje išskirta PVM suma. Inspekcija skundžiamame sprendime nurodo, kad Pareiškėja, norėdama atskaityti ilgalaikio turto pirkimo (importo) PVM individualioje veikloje, prieš pradėdama individualioje veikloje naudoti ilgalaikį turtą (ar jo dalį), turėjo mokesčių administratoriui pateikti užpildytą Fizinio asmens pranešimo apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba ekonominei veiklai FR0457 formą. Pareiškėja šių duomenų Inspekcijai nėra pateikusi.

Pareiškėja skunde Inspekcijai nurodė, kad mokesčių administratorius, apskaičiuodamas PVMĮ 71 straipsnio 1–2 dalyse nustatytą gautų 45 000 Eur pajamų ribą, į Pareiškėjos pajamas įskaitė 85 335,50 Eur, kurie buvo pervesti ūkininkams už jų parduotus grūdus Įmonei. Pareiškėjos teigimu, tuo metu buvo apribotos Įmonės sąskaitos, sutrikdyta jos veikla, todėl Pareiškėja, kaip Įmonės direktorė, siekė apsaugoti Įmonės klientų interesus ir naudojo savo asmeninę banko sąskaitą. Minėtos 85 335,50 Eur lėšos buvo ne jos asmeninės, bet kaip Įmonės atskaitingo asmens lėšos, todėl jos neturi būti įtrauktos į Pareiškėjos individualios veiklos pajamas.

Inspekcija, atsakydama į šį Pareiškėjos argumentą, skundžiamame sprendime nurodė, kad Pareiškėja 2023-05-02 pateiktoje pajamų deklaracijoje pagal grūdų supirkėjų pateiktus duomenis (AB „D“ (4 118,06 Eur), UAB „B“ (94 466,87 Eur), UAB „C“ (8 945 Eur)) deklaravo 107 530,04 Eur už grūdų pardavimą gautas žemės ūkio pajamas. Inspekcija akcentuoja, kad minėtos grūdų supirkimo Įmonės, atsakydamos į mokesčių administratoriaus siūstus paklausimus, pateikė tokius pačius duomenis apie Pareiškėjos pajamas. Pareiškėjai patikrinimo metu 2025-05-26 buvo duotas MAN pateikti finansinės apskaitos registrus bei visus dokumentus, tačiau Pareiškėja jo nevykdė, todėl Inspekcija duomenis apie jos vykdytos individualios veiklos pajamas bei patirtas išlaidas surinko iš trečiųjų fizinių ir juridinių asmenų pateiktos informacijos, bankų atsiskaitomųjų sąskaitų išrašų bei kitų Inspekcijos turimų duomenų.

Pareiškėja, 2025-06-12 atsakydama į MAN pateiktus klausimus, nurodė, jog samdomų darbuotojų neturėjo, iš jos sąskaitos banke vykdyti atsiskaitymai yra sutuoktinio prašymu apmokėtos jo vykdytos žemės ūkio veiklos išlaidos bei jos, kaip atskaitingo asmens (direktorės), apmokėtos Įmonės išlaidos. Į Inspekcijos prašymą pateikti visus gautas pajamas bei patirtas išlaidas pagrindžiančius dokumentus Pareiškėja atsakė, jog UAB „B“ atsakingas

asmuo informavo, kad Inspekcijai pateikė visas su Pareiškėja sudarytas sutartis, sąskaitas bei kitus dokumentus; Pareiškėja juos sutikrinsi patvirtino, kad minėta bendrovė pateikė visus duomenis, kuriuos ji turi, todėl papildomai mokesčių administratoriui šių duomenų neteiks. Dėl kitų grūdų supirkėjų duomenų nepasisakė. Tačiau vertinant tai, jog anksčiau minėtų bendrovių Inspekcijai nurodyta informacija sutapo su Pareiškėjos 2023-05-02 pateiktos 2022 m. pajamų deklaracijos duomenimis, Inspekcija vertino, jog šie duomenys teisingi ir Pareiškėja savo gautas pajamas deklaracijoje deklaravo teisingai.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėjos sutuoktinis B.B. valdė 51 proc. Įmonės (UAB „A“) akcijų, o Pareiškėja buvo šios Įmonės direktorė. Patikrinimo metu atliktas Įmonės operatyvus patikrinimas (toliau – OP), kurio metu nustatyta, kad Įmonė Pareiškėjai, kaip atskaitingam asmeniui, pagal atskaitingo asmens avansinę apyskaitą 2022-01-01 buvo skolinga 14 732,51 Eur. Per 2022 metų laikotarpį Pareiškėja iš savo asmeninės sąskaitos apmokėjo sutuoktinio patirtas su Įmonės veikla susijusias išlaidas 124 167,81 Eur (138 900,35 Eur – 14 732,51 Eur likutis 2022-01-01), taip pat į jos sąskaitą buvo pervesta 89 464 Eur Įmonei priklausančių lėšų. Pagal OP metu pateiktus Įmonės registrus, Įmonės skola Pareiškėjai per 2022 m. padidėjo 34 703,84 Eur ir 2022-12-31 sudarė 49 436,35 Eur, o per 2023 m. padidėjo dar 2 167,78 Eur ir 2023-12-31 sudarė 51 604,13 Eur.

Inspekcija skundžiamame sprendime atkreipė dėmesį į tai, kad Pareiškėjos avansinėje apyskaitoje atvaizduoti ir pirmiau minėtiems asmenims atlikti atsiskaitymai už supirktus grūdus. Tai patvirtina išvadą, kad Pareiškėjos atlikti pavedimai buvo jos kaip atskaitingo asmens atsiskaitymai už Įmonės įsiskolinimą grūdų tiekėjams. Šie pavedimai negali būti laikomi Pareiškėjos veiklos sąnaudomis. OP metu nustatyta, kad Pareiškėjos avansinėje apyskaitoje ne visais atvejais atsispindėjo duomenys apie Pareiškėjai išmokėtas ir jos išleistas pinigines lėšas, todėl 2023-12-31 dienai apskaitytas Įmonės įsiskolinimas Pareiškėjai galimai yra netikslus. Įmonė nuo 2025-09-13 yra likviduojama dėl bankroto. Atsižvelgiant į surinktą informaciją ir nustatytas aplinkybes bei Pareiškėjos pateiktus argumentus ir mokėjimo nurodymus, Inspekcija priėjo išvadą, kad Įmonė iš Pareiškėjos nurodytų asmenų supirko grūdus ar kitą žemės ūkio produkciją (Pareiškėjos pateiktuose pavedimuose nurodytos Įmonės išrašytos sąskaitos faktūros Nr.), tačiau su jais neatsiskaitė, todėl Pareiškėja, būdama Įmonės direktore ir jausdama šių asmenų nepasitenkinimą bei spaudimą, sumokėjo jiems iš savo asmeninių lėšų, kurias gavo pardavusi savo ūkio produkciją. Inspekcijos sprendime pažymėta, kad stambieji grūdų supirkėjai sąskaitas faktūras ūkininkams išrašo tuomet, kai sumoka už pristatytą žemės ūkio produkciją.

Inspekcijos sprendime pažymima, kad Pareiškėjos pajamos atitinka patikrinimo akte nustatytas pajamas, o Pareiškėjos su pastabomis pateikti mokėjimo nurodymai yra Pareiškėjos, kaip Įmonės atskaitingo asmens, sumokėtos lėšos už šios Įmonės įsiskolinimą. Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjos už grūdų pardavimą gautos pajamos patikrinimo metu apskaičiuotos teisingai. Mokesčių administratoriaus įsitikinimu, Pareiškėjai pagrįstai tenka prievolė mokėti PVM. Patikrinimo metu buvo įvertintos visos reikšmingos aplinkybės, kurios leidžia daryti išvadą, kad gautos pajamos už grūdų pardavimą buvo Pareiškėjos pajamos, kurias Pareiškėja deklaravo Metinėje gyventojų pajamų mokesčio deklaracijoje (forma GPM311, toliau – GPM deklaracija), Pareiškėjos pateikti duomenys sutampa su trečiųjų asmenų pateikta informacija.

Dėl parduoto nekilnojamojo turto

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja kartu su sutuoktiniu B.B. 2017-12-18 žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutartimi Nr. DŽM-4646 įsigijo 13,9454 ha žemės sklypą, adresu: (duomenys neskelbtini), už 23 000 Eur ir 165,80 Eur sumokėjo notarui. Šis nekilnojamas turtas 2022-12-15 įvykusiose varžytynėse (Nr. 234923) antstolės C.C. buvo parduotas D.D. už 67 496 Eur.

Patikrinimo metu konstatuota, kad Pareiškėja, pažeisdama Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 27 straipsnio nuostatas, 2022 m. GPM deklaracijoje nedeklaravo 1/2 dalies žemės sklypo pardavimo pajamų, t. y. 33 748 Eur (67 496/2), ir 11 582,90 Eur (23 165,80 / 2) išlaidų.

Pareiškėja skunde Inspekcijai nurodė, kad iš žemės sklypo priverstinio pardavimo į pajamų negavo, žemės sklypas buvo parduotas nuostolingai. Pareiškėja kartu su pastabomis pateikė antstolės C.C. 2023-01-11 Turto iš varžytinių aktą, kur nurodoma, kad žemės sklypas, adresu: (duomenys neskelbtini), parduotas už 67 496 Eur sumą bei 2021-12-20 „Patvarkymas dėl turto ekspertizės išvados bei informacijos pateikimo“, kuriame pagal UAB „E“ atliktą areštuoto turto ekspertizės aktą nustatyta minėto žemės sklypo vertė – 52 000 Eur. Pareiškėja prašė Inspekcijos turto pardavimo kainą pripažinti ne turto iš varžytinių akte nurodytą 67 496 Eur sumą, bet rinkos vertę, t. y. 52 000 Eur, kadangi Pareiškėjos vertinimu, parduodant turtą varžytynėse, turėtų būti vertinama ne reali, bet rinkos vertė.

Inspekcija sprendime pabrėžia, kad parduodant turtą, visos gautos lėšos, nepriklausomai nuo to, ar jis parduodamas iš varžytinių ar kitokiu būdu, yra laikomos mokesčių mokėtojo pajamomis, o apskaičiuojant apmokestinamąją vertę iš pajamų atimama turto įsigijimo savikaina bei pardavimo kaštai (pvz., notarų atlygis, registravimo mokesčiai).

Inspekcija akcentavo, kad Pareiškėjos nurodoma 52 000 Eur suma yra 2021-12-20 nekilnojamojo turto ekspertizės aktu Nr. 2021-162 nustatyta areštuoto, įkeisto hipoteka, žemės sklypo vertė, kuri ypač svarbi vykstant parduodamo iš varžytinių turto procesui, tam, kad būtų išlaikyta turto išieškotojo ir skolininko interesų pusiausvyra, t. y. kad kreditorius gautų savo reikalavimo patenkinimą, kartu užtikrinant skolininko interesus, kad turtas nebūtų parduotas už per mažą kainą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018-10-18 nutartis civilinėje byloje Nr.3K-3-344-421/218). Todėl Pareiškėjos nurodyta 52 000 Eur suma yra tik turto ekspertizės aktu įkainuota turto vertė, atitinkanti galimas realias rinkos kainas, todėl apskaičiuojant žemės sklypo apmokestinamąją vertę, ši suma negali būti vertinama.

Mokesčių administratoriaus vertinimu, Pareiškėjai GPM prievolė už parduotą žemės sklypą yra apskaičiuota teisingai.

Dėl apskaičiuotų VSDĮ ir PSDĮ

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad tikrintojo laikotarpio Pareiškėjos individualios žemės ūkio veiklos apmokestinamosios pajamos buvo apskaičiuotos jas sumažinant patikrinimo metu apskaičiuotu 19 725 Eur PVM: 2022 metais nustatytos 96 657,22 Eur (107 531,04 Eur – 10 874 Eur pardavimo PVM) pajamos, 2023 m. – 42 181,84 Eur (51 040,03 Eur – 8 858 Eur pardavimo PVM) pajamos; taip pat Pareiškėjai patikrinimo akte, vadovaujantis GPMĮ 18 straipsnio 12 dalies nuostatomis, apskaičiuota leidžiamų atskaitymų suma, kuri lygi 30 procentų gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų, t. y. 2022 m. – 28 997,17 Eur (96 657,22 Eur x 30 proc.), 2023 m. – 12 654,55 Eur (42 181,84 Eur x 30 proc.). Inspekcija sprendė, kad Pareiškėjos VSDĮ bazė ir mokėtina 13 575,13 Eur VSDĮ suma apskaičiuota pagrįstai, įvertinus leidžiamus atskaitymus bei mokėtiną PVM sumą.

Remiantis Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo (toliau – SDĮ) 17 straipsnio 4 dalies 2 punkto nuostatomis, 6,98 procento dydžio PSDĮ nuo sumos, nuo kurios skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos, moka asmenys, kurie verčiasi individualia žemės ūkio veikla ir yra pridėtinės vertės mokesčio mokėtojai (išskyrus šio straipsnio 8 dalyje nurodytus asmenis).

Inspekcija skundžiamame sprendime pažymėjo, kad nagrinėjamu atveju PSDĮ suma, remiantis SDĮ 17 straipsnio 4 dalies 2 punktu, turėjo būti apskaičiuota už laikotarpį, kuriuo Pareiškėja buvo PVM mokėtoja (t. y. nuo 2022 m. 10 mėn. ir už 2023 m.). Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjai PSDĮ buvo apskaičiuotos ir už laikotarpį, kuriuo Pareiškėja nebuvo PVM mokėtoja, skundžiamu Inspekcijos sprendimu Pareiškėjai mokėtina PSDĮ suma už 2022 metų laikotarpį

buvo sumažinta (už laikotarpį iki prievolės registruotis PVM mokėtoja Pareiškėjai PSDĮ įmokos neskaičiuojamos) ir vietoj patikrinimo metu apskaičiuotos 4 250,40 Eur PSDĮ sumos, Pareiškėjai už 2022 metus nurodyta sumokėti 420,69 Eur PSDĮ. Iš viso Pareiškėjai tenka prievolė mokėti 2 275,59 Eur PSDĮ.

Dėl skirtos PSDĮ baudos

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjai už 2022 metus buvo sumažinta mokėtina PSDĮ suma, skundžiamu sprendimu Pareiškėjai atitinkamai sumažinta ir PSDĮ bauda. Vietoj 2 550 Eur PSDĮ baudos už 2022 metus, Pareiškėjai skirta 252 Eur PSDĮ bauda (420,69 x 60 proc.). Iš viso Pareiškėjai skirta 1 365 Eur PSDĮ bauda.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Mokestinis ginčas nagrinėjamu atveju kilo dėl nurodymų Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 19 725 Eur PVM, 4 853,29 Eur PVM delspinigius, 10 548 Eur PVM baudą, 17 331,32 Eur GPM, 3 667,74 Eur GPM delspinigius, 10 399 Eur GPM baudą, 13 575,13 Eur VSDĮ, 8 145 Eur VSDĮ baudą, 2 275,59 Eur PSDĮ ir 1 365 Eur PSDĮ baudą, mokesčių administratoriui nustačius, kad Pareiškėja, vykdydama individualią žemės ūkio veiklą pagal pažymą ir pajamoms viršijus apmokestinamąją ribą, neįsiregistravo PVM mokėtoja, neteikė PVM mokėtoja neįregistruoto asmens PVM apyskaitų (forma FR0608) (išskyrus 2022 m. gruodžio mėnesį), neskaičiavo ir nemokėjo pardavimo PVM; 2022 ir 2023 metais neteisingai deklaravo individualios veiklos GPM apmokestinamas pajamas; be to, 2022 metais nedeklaravo 1/2 GPM apmokestinamųjų pajamų, gautų pardavus bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės teise priklausiusį žemės sklypą.

Pareiškėja neginčija žemės ūkio individualios veiklos vykdymo fakto, tačiau nesutinka su apmokestinamųjų pajamų apskaičiavimu. Pareiškėja tvirtina, kad dalis į jos pajamas įtrauktų sumų nėra jos vykdomos individualios žemės ūkio veiklos pajamos – Inspekcija, skaičiuodama 45 000 Eur ribą ir PVM, į Pareiškėjos pajamas įtraukė ir sumas, kurios faktiškai yra Įmonės (UAB „A“) atsiskaitymai su ūkininkais už jų parduotus grūdus. Pareiškėja teigia, kad į mokesčių administratoriaus nustatytas individualios veiklos pajamas buvo įskaičiuoti jos, kaip Įmonės atskaitingo asmens, vykdyti apmokėjimai ūkininkams (85 300 Eur sumai) už jų parduotus grūdus Įmonei. Pareiškėjos tvirtinimu, Įmonės išrašyta sąskaita faktūra 85 300 Eur sumai patvirtina, jog Pareiškėjos apmokėjimai ūkininkams buvo traktuojami kaip Įmonės skola Pareiškėjai, o ne kaip Pareiškėjos gautos grūdų pardavimo pajamos. Pareiškėja skunde sutinka su GPM prievole už parduotą sklypą, tačiau prašo Komisijos įvertinti visas dokumentais pagrįstas su šiuo sklypo įsigijimu ir pardavimu susijusias išlaidas ir jas įtraukti į leidžiamus atskaitymus, mažinančius apmokestinamąsias pajamas.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad mokestinio ginčo dalyką apsprendžia pareikšti konkretūs ir aiškūs mokesčių mokėtojo reikalavimai, į tai, jog byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios ginčo šalių pozicijas, yra detalai aprašytos tiek skundžiamame sprendime, tiek Kauno AVMI sprendime bei patikrinimo akte, taip pat ir šio Komisijos sprendimo aprašomojoje dalyje, sprendime pasisakys dėl skundžiamo sprendimo pagrįstumo, atsižvelgdama į Pareiškėjos skunde nurodytus nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus ir reikalavimus.

Dėl Pareiškėjos gautų individualios veiklos pajamų

Nustatyta, kad Pareiškėja nuo 2020-08-05 įregistravusi ūkininkės ūkį Nr. 4379839 ir vykdo individualią veiklą pagal pažymą Nr. 990465. Registruota / vykdoma žemės ūkio veikla – „Grūdinių (išskyrus ryžius), ankštinių ir aliejingų sėklų augalų auginimas“ (EVRK kodas 011100).

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos gautos individualios veiklos pajamos apskaičiuotos remiantis trečiųjų asmenų – grūdų supirkėjų UAB „B“, UAB „C“ ir AB „D“ pateiktais duomenimis bei dokumentais (sutartimis, sąskaitomis faktūromis, banko sąskaitų išrašais / mokėjimo pavedimais). Nustatyta, kad Pareiškėja 2022 metais iš grūdų supirkėjų gavo 107 530,04 Eur pajamas (iš UAB „B“ už parduotus kviečius – 94 466,87 Eur, iš UAB „C“ už parduotas avižas – 8 945 Eur, iš AB „D“ už parduotus kviečius – 4 118,06 Eur); 2023 metais – 51 040,03 Eur pajamas iš UAB „B“ už parduotus kviečius.

Bylos duomenimis, 2022 m. rugsėjo mėnesį Pareiškėja, vykdydama individualią žemės ūkio veiklą, pagal grūdų supirkėjų UAB „B“ ir UAB „C“ išrašytas sąskaitas faktūras (sąskaitos faktūros išrašytos be pardavimo PVM) gavo pajamų už parduotus grūdus (kviečiai, avižos), iš viso 95 955,18 Eur. PVMĮ nustatytą 45 000 Eur gautų individualios veiklos pajamų ribą mokėtoja viršijo 2022-09-14.

Atsižvelgus į tai, kad Pareiškėjai 2022 m. rugsėjo mėn. atsirado prievolė registruotis PVM mokėtoja, nuo 2022–2023 metais gautų individualios žemės ūkio veiklos pajamų Pareiškėjai buvo apskaičiuotas 19 732 Eur pardavimo PVM (už 2022 metus – 10 874 Eur; už 2023 metus – 8 858 Eur). Patikrinimo akte apskaičiuota, kad bendros Pareiškėjos 2022–2023 m. individualios veiklos pardavimo pajamos (be PVM) sudarė 138 839,06 Eur (2022 m. – 96 657,22 Eur, 2023 m. – 42 181,84 Eur).

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja nepateikė vykdytos individualios žemės ūkio veiklos finansinės apskaitos registru, dokumentų, pagrindžiančių patirtas individualios veiklos išlaidas, todėl leidžiamiems atskaitymams (Pareiškėjos patirtoms išlaidoms), vadovaujantis GPMĮ 18 straipsnio 12 dalies nuostatomis, priskirta 30 procentų gautų pajamų suma 41 651,72 Eur (2022 m. – 28 997,17 Eur (96 657,22 Eur x 30 proc.), 2023 m. – 12 654,55 Eur (42 181,84 Eur x 30 proc.).

Pareiškėja teigia, kad banko pavedimais iš savo asmeninės sąskaitos banke vykdė atsiskaitymus Įmonės vardu su ūkininkais už jų parduotus grūdus, o Inspekcija klaidingai šias sumas priskyrė jos pajamoms. Pareiškėja kartu su skundu Komisijai pateikė dokumentus (ūkininkų / grūdų tiekėjų sąskaitas faktūras, išrašytas Įmonės vardu už parduotus grūdus; Įmonės 2022-09-23 sąskaitą faktūrą Nr. DGP00000127, išrašytą Pareiškėjai 85 300 Eur sumai), kurie, Pareiškėjos tvirtinimu, atspindinti jos, kaip atskaitingo asmens, apmokėtas Įmonės prievolės tiekėjams.

Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl to, jog Pareiškėja, kaip Įmonės atskaitingas asmuo, vykdė atsiskaitymus su Įmonės tiekėjais iš savo asmeninių lėšų. Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad šie atsiskaitymai, priešingai negu teigia Pareiškėja, nebuvo priskirti Pareiškėjos individualios žemės ūkio veiklos pajamoms. Kaip minėta, Pareiškėjos gautų individualios veiklos pajamų suma nustatyta remiantis 3 grūdų supirkėjų (UAB „B“, UAB „C“ ir AB „D“) pateiktais duomenimis apie iš Pareiškėjos įsigytus grūdų kiekius bei Pareiškėjai sumokėtas sumas už šiuos grūdus. Akcentuotina ir tai, kad Pareiškėjos vykdyti pavedimai Įmonės vardu negali būti laikomi Pareiškėjos vykdytos individualios žemės ūkio veiklos sąnaudomis, kadangi Pareiškėja nagrinėjamu atveju apmokėjo už Įmonės, o ne savo, įsigytus grūdus.

Kaip minėta, Pareiškėja kartu su skundu Komisijai pateikė 2022-09-23 sąskaitą faktūrą Nr. DGP00000127, kurioje nurodyta, kad Pareiškėja (Pirkėjas (Mokėtojas) iš Įmonės (Tiekėjas (Pardavėjas)) įsigijo 293,66 t kviečių už 84 280,00 Eur, 17 698,80 Eur PVM, viso mokėti 101 978,80 Eur (*suma žodžiais – „aštuoniasdešimt penki tūkstančiai Eur 01 ct“*). Komisija Pareiškėjos pateiktą dokumentą vertina kritiškai, kadangi ši sąskaita faktūra nebuvo įtraukta į Įmonės išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrą; Įmonė 2022-09-23 PVM sąskaitoje faktūroje Nr. DGP00000127 išskirto pardavimo PVM nedeklaravo; be to, Įmonė vietos mokesčių administratoriaus atlikto OP metu nepateikė duomenų apie Pareiškėjai parduotus grūdus;

Pareiškėja mokesčių administratoriui mokestinio patikrinimo metu taip pat nenurodė, kad būtų pirkusi grūdus iš Įmonės. Pažymėtina, kad bylos duomenimis, į Įmonės išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrą buvo įtraukta tos pačios serijos ir numerio PVM sąskaita faktūra, tačiau šią sąskaitą faktūrą Įmonė 2022-09-02 išrašė E.E. – iš viso parduota prekių už 2 260,26 Eur (tame skaičiuje 392,28 Eur PVM). Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytą, konstatuotina, kad Pareiškėjos kartu su skundu pateikti dokumentai nesudaro pagrindo perskaičiuoti mokesčių administratoriaus nustatytų Pareiškėjos individualios žemės ūkio veiklos pajamų.

Papildomai pažymėtina, kad mokesčių administratoriaus nustatyta Pareiškėjos 2022 metais gautų individualios veiklos pajamų suma sutampa su Pareiškėjos GPM deklaracijoje deklaruotomis individualios veiklos pajamomis. Pareiškėja 2023-05-02 pateiktoje deklaracijoje deklaravo 107 530,04 Eur gautas žemės ūkio pajamas už grūdų pardavimą (apskaitytos kaupimo būdu, t. y. pagal supirkėjų išrašytas sąskaitas faktūras), tokio pat dydžio Pareiškėjos individualios žemės ūkio veiklos pajamos nustatytos ir Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu pagal grūdų supirkėjų pateiktus dokumentus. Iš ginčo bylos medžiagos taip pat matyti, kad grūdų supirkėjų (UAB „B“, UAB „C“ ir AB „D“) duomenys apie Pareiškėjos pajamas iš individualios žemės ūkio veiklos (pajamų kodas 35) atsispindėjo ir trečiųjų asmenų Valstybinei mokesčių inspekcijai pateiktų duomenų pažymose už 2022 ir 2023 metus.

Nuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais laikomos su per mokestinį laikotarpį faktiškai gautomis arba uždirbtomis individualios veiklos pajamomis susijusios nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos įprastinės šiai veiklai išlaidos (GPMĮ 18 straipsnio 1 dalis). Išlaidos turi būti pagrįstos dokumentais, turinčiais visus Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme ir kituose Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus, jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nenustato, kad tam tikri rekvizitai atitinkamiems dokumentams nėra būtini. Prekių ir paslaugų įsigijimo iš užsienio vienetų ir gyventojų atvejais išlaidos gali būti pagrindžiamos užsienio vienetų ir gyventojų surašytais dokumentais, jeigu iš šių dokumentų galima nustatyti ūkinės operacijos turinį (GPMĮ 18 straipsnio 8 ir 9 dalys).

Apskaičiuojant apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas, gyventojų pasirinkimu vietoj kitose šio straipsnio dalyse nurodytų patirtų išlaidų gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais gali būti pripažįstama suma, lygi 30 procentų gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų. Ši nuostata netaikoma, kai individualios veiklos pajamas ar jų dalį gyventojas gauna iš su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusio asmens. Gyventojas, pasirinkęs apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas apskaičiuoti šioje dalyje nustatyta tvarka, neprivalo turėti atskaitomą sumą pagrindžiančių dokumentų (GPMĮ 18 straipsnio 12 dalis).

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėja GPM deklaracijoje už 2022 metų mokestinį laikotarpį deklaravo 110 056,19 Eur su individualios veiklos vykdymu susijusių išlaidų, GPM deklaracijoje už 2023 metų mokestinį laikotarpį – 44 153 Eur išlaidų, tačiau, kaip minėta, mokesčių administratoriui nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių patirtas (deklaruotas) individualios veiklos išlaidas, todėl mokesčių administratorius neturėjo galimybės nustatyti Pareiškėjos patirtų faktinių individualios veiklos vykdymo išlaidų.

Mokesčių administratorius, apskaičiuodamas Pareiškėjos tikrintuoju laikotarpiu vykdytos individualios žemės ūkio veiklos apmokestinamąsias pajamas, vadovaudamasis GPMĮ 18 straipsnio 12 dalimi, leidžiamais atskaitymais pripažino 30 proc. nustatytų Pareiškėjos gautų individualios veiklos pajamų. Komisija pabrėžia, kad Pareiškėjos patirtos išlaidos, savo vardu atsiskaitant su Įmonės tiekėjais, negali būti vertinamos kaip Pareiškėjos

patirtos individualios veiklos išlaidos (sąnaudos), kadangi šie pavedimai nėra susiję su Pareiškėjos vardu parduotais grūdais.

Pareiškėjos atstovo po Komisijos posėdžio (2026-02-18) pateiktas paaiškinimas apie UAB „B“ skaidrumo politiką, pagal kurią UAB „B“ negalėjo pirkti grūdų iš Įmonės, o tik iš Pareiškėjos (fizinio asmens), vertintinas kaip Pareiškėjos gynybinė pozicija. Toks tvirtinimas prieštarauja tiek UAB „B“ Inspekcijai pateiktai informacijai, tiek pačios Pareiškėjos pirminiems paaiškinimams. Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja, atsakydama į Inspekcijos prašymą pateikti visus gautas pajamas bei patirtas išlaidas pagrindžiančius dokumentus, 2025-06-12 paaiškiniame nurodė, jog UAB „B“ atsakingas asmuo informavo, kad Inspekcijai pateikė visas su Pareiškėja sudarytas sutartis, sąskaitas bei kitus dokumentus; Pareiškėja juos sutikrinsi patvirtino, kad minėta bendrovė pateikė visus duomenis, kuriuos ji turi, todėl papildomai mokesčių administratoriui šių duomenų neteiks.

MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalis numato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje pažymėta, jog pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles, įrodinėjimo pareiga (lot. *onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padaryta išvadą. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė (žr., pvz., LVAT 2014-04-09 nutartį adm. byloje Nr. A-556-1052/2014; 2016-02-23 nutartį adm. byloje Nr. A-293-556/2016; 2017-01-09 nutartį adm. byloje Nr. A-2342-442/2016; 2019-10-23 nutartį adm. byloje Nr. A-1812-442/2019; 2026-01-21 nutartį adm. byloje Nr. eA-1352-442/2025).

Pagal MAĮ 67 straipsnyje įtvirtintas nuostatas, nagrinėjamos bylos faktinių aplinkybių kontekste Pareiškėjai nepateikus buhalterinės apskaitos dokumentų bei objektyviais duomenimis nepaneigus mokesčių administratoriaus apskaičiuotų individualios žemės ūkio veiklos pajamų, Komisija sprendžia, jog mokesčių administratorius tinkamai įvykdė įrodinėjimo pareigą pagal MAĮ 67 straipsnio nuostatas, todėl Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuotos PVM, GPM, VSDĮ, PSDĮ ir su jais susijusios sumos.

Dėl parduoto nekilnojamojo turto

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja kartu su sutuoktiniu B.B. 2017-12-18 žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutartimi Nr. DŽM-4646 įsigijo 13,9454 ha žemės sklypą, adresu: (duomenys neskelbtini), už 23 000 Eur ir 165,80 Eur sumokėjo notarui. Šis nekilnojamas turtas 2022-12-15 įvykusiose varžytynėse buvo parduotas už 67 496 Eur.

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja, pažeisdama GPMĮ 27 straipsnio nuostatas, GPM deklaracijoje už 2022 metus nedeklaravo 1/2 dalies žemės sklypo pardavimo pajamų, t. y. 33 748 Eur (67 496/2), ir 11 582,90 Eur (23 165,80 / 2) šio sklypo įsigijimo išlaidų.

Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, kad sutinka su GPM prievole už parduotą sklypą, tačiau prašo Komisijos įvertinti visas dokumentais pagrįstas su šiuo sklypo įsigijimu ir pardavimu susijusias išlaidas ir jas įtraukti į leidžiamus atskaitymus, mažinančius apmokestinamąsias pajamas.

Pažymėtina, kad, vadovaujantis GPMĮ 19 straipsnio 1 dalies nuostatomis, pardavus ar kitaip perleidus nuosavybės ne individualios veiklos turtą iš gautų pajamų gali būti atimta turto įsigijimo kaina ir su šio turto pardavimu arba kitoku perleidimu nuosavybės susiję teisės aktuose nustatyti privalomi mokėjimai. Minėto įstatymo 19 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad turto įsigijimo kainai priskiriamos išlaidos, patirtos įsigyjant turtą, įskaitant su šio turto įsigijimu susijusius teisės aktuose nustatytus privalomus mokėjimus. Nagrinėjamu atveju Pareiškėja nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių papildomas (mokesčių administratoriaus neįvertintas) su parduoto žemės sklypo įsigijimu ir pardavimu susijusias išlaidas, todėl Komisija neturi teisinio pagrindo perskaičiuoti mokesčių administratoriaus nustatytų žemės sklypo pardavimo apmokestinamųjų pajamų.

Komisija nurodo, kad skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra tinkamai motyvuotas ir pagrįstas įrodymais. Taigi, mokesčių administratorius pareigas, numatytas MAĮ 67 straipsnyje, įvykdė. Kaip minėta, mokesčių mokėtojai, siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nugincyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti vien tik paaiškinimų ir kontrargumentų teikimu, negrindžiant jų įtikinamais konkrečiais įrodymais.

Atsižvelgdama į nustatytas faktines aplinkybes bei vadovaudamasi minėtu teisiniu reglamentavimu, Komisija daro išvadą, kad panaikinti ar pakeisti skundžiamą Inspekcijos sprendimą remiantis Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-12-12 sprendimą Nr. 68-78.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė